

[Energiministeren]

les vil være en forskellig opfattelse af statens rolle også på dette område i forhold til det private erhvervsliv.

Det kan jeg erklære mig enig i. Den omstændighed, at nogle partier med en forskellig principiel grundopfattelse af, hvor skillelinjen mellem statslig og privat erhvervsdrift ligger, har kunnet enes om en lovgivning, der fastlægger spillereglerne for selskabet D.O.N.G. og relationerne til folketing og regering, flytter jo ikke det faktum, at der fremdeles vil være en politisk debat om disse temaer. Derfor er det rigtigt af hr. Poul Nielson at fremhæve, at enigheden om dette ikke hermed indebærer en ændret opfattelse af nogle principielle skillelinjer, som har været diskuteret gennem årene og formentlig fremdeles vil blive det.

I forbindelse med spørgsmålet om deltagelse i oliehandel blev jeg spurgt om min udnyttelse af køberetsmuligheden i 1984. Vi berørte det forleden dag i en anden diskussion her i tinget, og jeg vil gerne i forlængelse af det sige – og også andre ordførere var inde på det samme spørgsmål – at det er min hensigt i meget nær fremtid over for folketingets energipolitiske udvalg at meddele, hvordan regeringens holdning er på det punkt, og at det, som der er udsigt til, er, at det også i 1984, på samme måde som det har været tilfældet i 1983, vil være muligt at udnytte køberetten til dansk olie fra Nordsøen, uden at det frembyder væsentlige problemer.

Derimod ser jeg ikke de samme muligheder for den del af køberetten, som knytter sig til den såkaldte royaltylie, dvs. dér, hvor en produktionsafgift kan erlægges i form af olie, hvis staten ønsker det, og jeg forventer, at der på det område vil være tale om, at staten modtager sin andel af disse afgifter i form af et kontant vederlag i stedet for olie. Men alt i alt vil der være tale om, at køberetten kan udnyttes for et større kvantum olie end det, der hidtil har været forudset.

Så kan vi vende tilbage til de muligheder, der vil være for at sikre denne handel i fremtiden. Det vil ikke være rigtigt i dag at tage stilling til det. Jeg mener, det bør undersøges, hvilke muligheder der er for på en betryggende måde, altså uden nogen væsentlig økonomisk risiko for staten, at gå ind i dette. Det er en balancegang imellem den økonomiske risiko, som kan være forbundet med

det, og det element af forsyningsikkerhed, som kan findes på området.

Over for fru Annelise Gotfredsen vil jeg gerne understrege, at olierørsafgiften i det oprindelige forslags § 8, nu § 9 efter ændringsforslaget, var og er en meget central ting for regeringen i forbindelse med dette lovforslag. Det har også været fremhævet af en række andre ordførere. Som det fremstod i debatten ved første behandling af dette forslag, var det nærmest sådan, at det var på vippen, altså at et flertal i dette ting ikke var parat til at acceptere, at denne tilforhandlede fordel for staten kunne udløses efter den procedure, der nu er stillet forslag om, idet man ønskede, at denne indtægt forblev i DORAS – og dermed inden for D.O.N.G.-koncernen – på en sådan måde, at den ikke ville have kunnet disponeres af folketinget. Jeg betragter afklaringen af rørledningsafgiften som principielt meget vigtig, ikke alene med henblik på dette lovforslag, men også i andre, tilsvarende sammenhænge.

Hr. Lennart Larson var inde på ministerens ansvar i forbindelse med de ændringer i teksten, som er forekommet, og jeg har den samme opfattelse, nemlig at det egentlige ministeransvar ikke ændres i forbindelse med, at der sker forskellige ændringer i lovtæksten. Der er nogle tilgrundliggende forhold i forbindelse med dette. Det er også rigtigt, at en del af disse ting kommer frem i andre sammenhænge, nemlig i spørgsmålet om ministerens forhold til det statsejede selskab, til dets bestyrelse og de regler, det arbejder efter. Det vil jeg selvsagt være meget opmærksom på.

Hr. Maisted havde ikke mange venlige ord tilovers for forslaget eller de ændringsforslag, som nu er lagt frem her. Jeg tror, at det, som hr. Maisted fremførte sine synspunkter, er svært at finde nogen form for forståelse fra hr. Maistedes side for det forslag og ændringsforslagene, som er fremsat.

Det kan egentlig godt forbyde mig, at hr. Maisted har flyttet sig så langt væk fra de synspunkter, som i hvert fald efter min erindring blev tilkendegivet i forbindelse med forslagets første behandling. Hr. Maisted skal ikke overse, at der i forhold til en række synspunkter, som har været fremme i debatten, her er tale om, at man har fået klarlagt forholdet mellem regeringen og bestyrelsen i selskabet, og at spørgsmålet om olielednings-